

2

6 maja 1929 r.

Adm 12/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 9879.

Illés Zaymusz
(Budapeszt, Węgry).

Kl. ~~45 e 3.~~

45 e 7/46

Urządzenie do regulowania podawania zboża do młocarni.

Zgłoszono 18 sierpnia 1926 r.

Udzielono 18 stycznia 1929 r.

Pierwszeństwo: 19 sierpnia 1925 r. dla zastrz. 1 — 6 (Węgry).

Jak wiadomo, młocarnie tylko wtedy należycie pracują, jeżeli przeznaczone do wymłócenia zboże doprowadza się równomiernie pomiędzy bęben a osłonę. Jeżeli zaś zboże jest zmierzwione lub mokre, równomierne ręczne podawanie jest niemożliwe, nawet przy wielkiej wprawie i jak największej uwadze obsługi młocarni. Również znane dotychczas mechaniczne podawacze nie spełniają należycie swego zadania.

W myśl niniejszego wynalazku, przy dolnym otworze leju zasilającego, pomiędzy bębniem a osłoną, umieszczone jest urządzenie, które zatrzymuje nadwyżkę zboża, podanego do młocarni, aby ją następnie podać w chwili, w której ilość podawanego zboża jest mniejsza od normalnej. Celem ułatwienia pochwycenia zapomocą

bębna podanej nadwyżki zboża oraz rozluźnienia zmierzwionych, zachwaszczonych i mokrych snopów, na bębnie są umieszczone, poza zwyczajnymi listwami cepowymi, również listwy, zaopatrzone w uzębienie.

Na rysunku są przedstawione dwa przykłady wykonania niniejszego wynalazku.

Fig. 1 przedstawia jeden z przykładów wykonania w przekroju pionowym; fig. 2 — widok z góry fig. 1 w kierunku strzałki P; fig. 3 — listwę z zębami, rozdzielającymi zmierzwione snopy, w rzutach pionowym i poziomym; fig. 4 i 5 — inne odmiany wykonania wynalazku.

Na wszystkich figurach literą *b* oznaczony jest bęben, zaopatrzony w powszechnie używane listwy cepowe, *c* — klepisko młocarni, *p* — boczne, górne belki wspor-

nikowe pudła młocarni, t_1 , t_2 i u — przednie, tylne oraz obie boczne ściany leju zasilającego. Ściany boczne są ukośne, celem zwiększenia pojemności leju.

Urządzenie zatrzymujące nadwyżkę podanego zboża składa się z szeregu mocnych zębów a , umieszczonych w podstawie l w jednej płaszczyźnie, nachylonej pod kątem mniej więcej 45° w kierunku promieniowym do bębna b w ten sposób, że ich końce zachodzą we wlot e pomiędzy bębniem b a klepiskiem c .

W przykładzie wykonania, pokazanym na fig. 1 i 2, obydwie końce podstawy l umocowane są na kształtówkach r , których dolne części są połączone przegubowo z pierwszym, ruchomym odcinkiem klepiska c , a części górne przesuwają się wzdłuż kątowników n , przymocowanych nieruchomo do wspornika o w kształcie litery L , którego ramię poziome przymocowane jest do podłużnej kształtówki p . Nagwintowane sworznie s , służące do połączenia kątowników r z kątownikami n , umieszczone są w podłużnych otworach, wykonanych w kątownikach r , przesuwanych zapomocą śrub nastawczych s_1 wzdłuż kątowników n tak, że zależnie od potrzeby końce zębów a można zbliżać do obwodu bębna lub oddalać od niego.

Wzdłuż zębów a przesuwają się ruchomy zgarniacz h , umocowany na końcach dwóch łączników i , których górne końce zaopatrzone są w czopy, zachodzące w podłużne otwory w dźwigniach k , umieszczonych na osi m . Na dźwigni m_2 osadzona jest nastawialna przeciwwaga m_1 . Zgarniacz h posiada przedłużenie, połączone z nim przegubowo i przesuwające się pomiędzy dwiema płytami, połączonymi ze sobą i zawieszonymi na dolnej części leju t_2 , tworząc ścianę oddzielającą v , zapobiegającą przedostawaniu się zboża, przeznaczonego do młócenia lub ziarna do przestrzeni, znajdującej się poza zgarniaczem h . Również celem uniemożliwienia przedostawania się

ziarna do wzmiankowanej przestrzeni, na podstawie l umieszczona jest obrotowo kłapa m' w punkcie n' , opierająca się na krawędzi wygiętej pod ostrym kątem płyty d' , przymocowanej do klepiska c . Na podstawie l znajdują się występy l' , które ograniczają przesuw zgarniacza h i ustalają najniższe jego położenie.

Na bębnie b , na stronie uderzającej o zboże listw cepowych g , są umieszczone listwy f , zaopatrzone w zęby rozdzielające f_1 . Listwy f wykonane są ze stali sprężynowej i posiadają zęby f_1 , utworzone zapomocą dłota w licznych szeregach, przesuniętych względem siebie.

Sposób działania wyżej opisanego urządzenia jest następujący: początkowo zgarniacz h znajduje się w swym najniższym położeniu, przedstawionym na rysunku, i przykrywa całkowicie zęby a . Jeżeli zaś przez lej zasilający przedostanie się więcej zboża, niż tego wymaga normalna praca młocarni, zgarniacz h , pod działaniem nacisku, jaki wywiera nań nagromadzone zboże, cofa się, wobec czego nadwyżka zostaje zatrzymana za pośrednictwem zębów a . Po zmniejszeniu się podawanej ilości zboża, zgarniacz h przesuwa się zpowrotem wzdłuż zębów a i ssuwa przytem we wlot e zboże, znajdujące się na zębach a . Zęby rozdzielające f_1 na listwach f powodują rozluźnienie nagromadzonego zboża i ułatwiają, wskutek tego, pochwylenie zboża zapomocą bębna, ponieważ część zboża, zaczepiona na bębnie, odłącza się w ten sposób od części, zatrzymującej się na zębach a .

Przedstawiona na fig. 1 dźwignia kątowna x o nieruchomej osi obrotu, której jedno ramię ślizga się wzdłuż ramienia k , drugie zaś połączone jest przegubowo z drążkiem y , działa zapomocą tego drążka na umocowane przegubowo w punkcie j przedłużenie t_3 przedniej ściany leju t_1 w ten sposób, że, przy odsuwaniu się zgarniacza h pod działaniem naci-

sku nagromadzonej nadwyżki zboża ściana t_3 przesuwa się w tym samym kierunku, wskutek czego zwęża się wylot leju zasilającego. Dźwignia d umożliwia również ręczne nastawianie ściany t_3 .

Płyta w , umieszczona na ścianie t_2 , służy do zatrzymywania i odrzucania zpowrotem ziarn, wyrzuconych do góry.

Odmiana wynalazku, wykonana według fig. 4 i 5, różni się zasadniczo od przedstawionej na fig. 1 i 2 tem, że podstawa l zębów a umieszczona jest na dwóch dźwigniach A , wygiętych w kształcie litery L i osadzonych obrotowo w punktach B w nieruchomych łożyskach, oraz zawieszonych w punktach E na mocnych śrubowych sprężynach D , których naprężenie daje się regulować zapomocą skrzydełkowego naśrubka C . Celem nastawiania zębów a w kierunku ich długości, podstawa l umocowana jest na podstawach F kształtu litery L , przesuwanym wzdłuż wsporników A zapomocą śrub nastawczych L oraz śrub N , zaopatrzonych w naśrubki O . Oś G ramion k umocowana jest obrotowo na dźwigniach A , przyczem ramiona k podparte są zapomocą drążków I , osadzonych obrotowo na pudle młocarni w punkcie H i zaopatrzonych w czopy k' , wstawiane do otworów w ramionach k . Zmiana punktu zaczepienia umożliwiona jest w ten sposób, że ramiona k zaopatrzone są w szereg otworów, w które wstawiane zostają czopy k' .

Przy tego rodzaju budowie urządzenia ruch zgarniacza h udziela się również dźwigni A i zębom a , przyczem dźwignie A wahają się wokoło punktu B , naprężając sprężynę D . Sprężyna dąży do obrócenia dźwigni A w pierwotne położenie, działając wskutek tego również na zgarniacz h i przesuując go w położenie początkowe, zaznaczone na rysunku. Ściana oddzielająca v wykonana jest w tej odmianie w postaci pojedynczej klapy, wspierającej się na zgarniaczu h . Klapa ta oraz ściana t_3 leju zaopatrzone są w liczne płyty odrzucające w .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do regulowania podawania zboża do młocarni, znamienne tem, że przy dolnym otworze leju zasilającego umieszczony jest pochyło szereg zębów (a), skierowanych w ten sposób, iż końce zębów zachodzą we wlot (e) pomiędzy bębniem (b) a klepiskiem (c).

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że bęben (b) po stronie młocącej listw cepowych (g) posiada dodatkowe listwy (f), zaopatrzone w zęby rozdzielające (f_1).

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że posiada zgarniacz (h), posuwający się wzdłuż zębów (a), który w początkowym położeniu całkowicie zakrywa zęby (a), a pod działaniem nacisku nagromadzonej nadwyżki zboża cofa się samoczynnie i odkrywa zęby (a).

4. Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tem, że dolna część przedniej ściany (t_1) leju zasilającego wykonana jest w postaci klapy (t_3), której udzielane są ruchy zgarniacza (h) zapomocą zespołu dźwigniowego (i, k, x, y) w ten sposób, iż dolny otwór leju zasilającego zwęża się przy cofaniu się zgarniacza (h).

5. Urządzenie według zastrz. 1 — 4, znamienne tem, że posiada lej zasilający o skośnych bocznych ścianach (u).

6. Urządzenie według zastrz. 4, znamienne tem, że posiada ręczną dźwignię (d) do nastawiania klapy (t_3).

7. Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tem, że szereg zębów (a, l) oraz dźwignie (i, k) zgarniacza (h) umieszczone są na wahających się ramionach (A), które przy cofaniu się zgarniacza (h) naprężają sprężyny (D) w ten sposób, iż sprężyny cofają następnie zgarniacz (h) w położenie pierwotne za pośrednictwem ramion (A).

Illés Z a y m u s z.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

